

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.2.2019
COM(2019) 71 final

ANNEX

PŘÍLOHA

Doporučení pro ROZHODNUTÍ RADY

**o zmocnění k účasti na jednání o druhém dodatkovém protokolu k Úmluvě Rady
Evropy o kyberkriminalitě (CETS č. 185)**

PŘÍLOHA

1. CÍLE

Komise by se měla v průběhu jednání zaměřit na dosažení cílů podrobněji stanovených níže:

- a) Jednání by měla zajistit plnou slučitelnost úmluvy a dodatkových protokolů s právem Unie a z něj vyplývajícími závazky členských států, zejména pokud jde o vyšetřovací pravomoci přiznané stranám, které nejsou členy EU.
- b) Jednání by především měla zajistit dodržování základních práv, svobod a obecných zásad práva EU, jež jsou zakotveny ve smlouvách o Evropské unii a v její Listině základních práv, včetně přiměřenosti, procesních práv, presumpce nevinny a práv osob, proti nimž je vedeno trestní řízení, na obhajobu, jakož i práva na soukromí a na ochranu osobních údajů a údajů z elektronické komunikace, jsou-li tyto údaje zpracovávány, včetně jejich předávání donucovacím orgánům v zemích mimo Evropskou unii, a souvisejících povinností donucovacích a justičních orgánů v tomto ohledu.
- c) Kromě toho by druhý dodatkový protokol měl být v souladu s legislativními návrhy Komise o elektronických důkazech, a to i s jejich podobou, jež sleduje jejich vývoj při jednáních v rámci legislativního postupu se spolunormotvůrci, a nakonec s jejich konečnou (přijatou) podobou, a zabránit kolizi norem. Tento protokol by měl zejména v nejvyšší možné míře snížit riziko rozporu mezi předávacími příkazy vydávanými v rámci budoucího nástroje EU a právními předpisy třetích zemí, jež jsou smluvní stranou druhého dodatkového protokolu. Pokud by byl doprovázen odpovídajícími zárukami v oblasti ochrany údajů a soukromí, usnadnil by poskytovatelům služeb v EU plnění jejich povinností podle právních předpisů EU o ochraně údajů a soukromí v míře, v níž by tato mezinárodní dohoda mohla představovat právní základ pro předávání údajů v reakci na předávací příkazy nebo žádosti vydané orgánem strany druhého dodatkového protokolu, která není členem EU, vyžadující, aby správce nebo zpracovatel zveřejnil osobní údaje nebo údaje z elektronické komunikace.

2. KONKRÉTNÍ OTÁZKY

I. Vztahy s právem EU a s dalšími (možnými) dohodami

- d) Mělo by být zajištěno, aby druhý dodatkový protokol obsahoval ustanovení o neuplatňování, které stanoví, že členské státy ve svých vzájemných vztazích nadále uplatňují pravidla Evropské unie, a nikoli druhého dodatkového protokolu.
- e) Druhý dodatkový protokol se může uplatňovat při neexistenci jiných konkrétnějších mezinárodních dohod zavazujících Evropskou unii nebo její členské státy a ostatní strany úmluvy, nebo v případě, že tyto mezinárodní dohody existují, pouze v rozsahu, v němž některé otázky nejsou těmito dohodami upraveny. Tyto konkrétnější mezinárodní dohody by tedy měly mít před druhým dodatkovým protokolem přednost, pokud jsou v souladu s cíli a zásadami úmluvy.

II. Ustanovení pro účinnější vzájemnou právní pomoc:

- f) Ustanovení o „jazycích žádostí“ podle stávající podoby návrhu uvádějí, že žádosti by měly být podávány v jazyce přijatelném pro dožádanou stranu nebo doplněné překladem do takového jazyka. Evropská unie by měla podpořit předběžně přijatý návrh znění a důvodovou zprávu.

- g) Ustanovení o „vzájemné pomoci v případech mimořádných událostí“ podle stávající podoby návrhu umožňují urychleně požádat o vzájemnou pomoc zasláním žádosti v elektronické formě, pokud se dožadující strana domnívá, že nastala mimořádná událost, definovaná jako situace, kdy existuje významné a bezprostřední ohrožení života nebo bezpečnosti jakékoli fyzické osoby. Evropská unie by měla podpořit předběžně přijatý návrh znění a důvodovou zprávu. Oblast působnosti vzájemné pomoci by měla být totožná s oblastí stanovenou v článku 25 úmluvy.
- h) Pokud jde o ustanovení o „videokonferencích“, měla by Evropská unie usilovat o to, aby byl druhý dodatkový protokol v souladu s odpovídajícími ustanoveními stávajících mezinárodních dohod mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a dalšími stranami úmluvy, je-li to možné. Ustanovení by měla členským státům umožnit, aby zajistily dodržování záruk platných procesních práv vyplývajících z právních předpisů Unie a z vnitrostátních právních předpisů.
- i) Pokud jde o ustanovení o „modelu schvalování“, měla by Evropská unie usilovat o to, aby návrh znění a důvodová zpráva zahrnovaly prvky jako závazné maximální lhůty pro rozhodnutí vnitrostátních orgánů, aby se zajistilo, že jeho použití povede k rychlejším postupům; dále by měla zajistit, aby zátěž pro poskytovatele služeb byla přiměřená a aby se případně uplatňovaly nápravné prostředky.
- III. *Ustanovení umožňující přímou spolupráci s poskytovateli služeb v jiných jurisdikcích:*
- j) Pokud jde o ustanovení o „přímé spolupráci s poskytovateli v různých jurisdikcích“, měla by Evropská unie zajistit, aby byl druhý dodatkový protokol v souladu s právními předpisy EU, aby obsahoval vhodné záruky a aby zátěž pro poskytovatele služeb byla přiměřená.
- k) Pokud jde o ustanovení o „mezinárodních předávacích příkazech“, měla by Evropská unie zajistit, aby druhý dodatkový protokol obsahoval vhodné záruky v oblasti základních práv při zohlednění různých úrovní citlivosti kategorií dotčených údajů a záruk obsažených v evropských předávacích příkazech pro různé kategorie údajů.
- l) S ohledem na ustanovení o „mezinárodních předávacích příkazech“ by Evropská unie neměla bránit zařazení dodatečných záruk a důvodů pro zamítnutí do druhého dodatkového protokolu ve srovnání s návrhy Komise o elektronických důkazech, a to i s jejich podobou, jež sleduje jejich vývoj při jednáních v rámci legislativního postupu se spolunormotvůrci, a nakonec s jejich konečnou (přijatou) podobou, jako například oznámení a souhlas ze strany státu poskytovatele služeb a předchozí přezkum provedený soudem nebo nezávislým správním orgánem, pokud tím není nepřiměřeně snížena účinnost nástroje v rámci druhého dodatkového protokolu (například v řádně odůvodněných naléhavých případech). Jakékoli další záruky a důvody k odmítnutí by neměly mít vliv na fungování návrhů EU o elektronických důkazech mezi členskými státy.
- IV. *Silnější záruky u stávajících postupů pro přeshraniční přístup k údajům:*
- m) Pokud jde o ustanovení o „rozšíření vyhledávání a přístupu na základě osobních bezpečnostních údajů“ a „vyšetřovacích technikách“, měla by Evropská unie zajistit, aby druhý dodatkový protokol obsahoval vhodné záruky v oblasti základních práv. Proto by měl návrh znění rovněž obsahovat podmínku, že údaje uložené v připojeném počítačovém systému jsou legálně přístupné z původního systému

a přístup je nezbytný a přiměřený a v souladu s níže uvedenými zárukami se nejedná o porušení bezpečnostních opatření v zařízeních.

- n) Evropská unie by také měla zajistit, že nebudou omezeny možnosti takového přístupu, které jsou v současnosti stanoveny v členských státech.

V. *Záruky, včetně požadavků na ochranu údajů:*

- o) Evropská unie by měla zajistit, aby druhý dodatkový protokol stanovil vhodné záruky ochrany údajů ve smyslu směrnice (EU) 2016/680 a nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES při shromažďování, předávání a následném použití osobních údajů a údajů z elektronické komunikace obsažených v elektronických důkazech, o něž žádá žádající orgán. Tyto záruky by měly být zahrnuty do druhého dodatkového protokolu s přihlédnutím k zárukám stanoveným v dohodách EU, jako je zastřešující dohoda mezi EU a USA a modernizovaná Úmluva Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (CETS č. 108). Tyto záruky by měly řešit situace zpracování údajů v rámci vzájemné pomoci mezi donucovacími orgány i přímé spolupráce mezi donucovacími orgány a poskytovateli. Evropská unie by měla usilovat o to, aby se tyto záruky vztahovaly na veškeré vyšetřovací pravomoci, jak na ty stávající v souvislosti s úmluvou, tak na ty vytvořené druhým dodatkovým protokolem.

3. ÚZEMNÍ PŮSOBNOST, VSTUP V PLATNOST A JINÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Závěrečná ustanovení dodatkového protokolu, včetně ustanovení o vstupu v platnost, výhradách, vypovězení apod., by měla být vytvořena, pokud je to možné a vhodné, podle ustanovení Úmluvy Rady Evropy o kyberkriminalitě (CETS č. 185). Ustanovení odlišná od standardních ustanovení by se měla používat pouze tam, kde je to nezbytné pro dosažení cílů nebo za účelem zohlednění zvláštních okolností druhého dodatkového protokolu.